

[Niels Ravn.]

godtage, at dette ikke er til gene for udviklingen. Jeg har nylig set en udtalelse af sognerådsformanden i Erritsø gående ud på, at en planlagt vejforbindelse ikke kan gennemføres, før man bliver fuldstændig klar over, hvorvidt denne bane skal komme eller ej.

Med hensyn til grundejerne med de store og urimeligt høje ejendomsskatter på arealer, hvis fremtidige anvendelse man ikke kender, er der også et problem, som jeg mener beboerne har krav på at få klar besked om.

I givet fald må DSB efter min mening erhverve arealerne, og jeg vil stille det tillægs-spørgsmål, om ministeren vil foranledige, at DSB så erhverver disse arealer. Så må man ligge med dem for at se, hvorvidt det bliver nødvendigt at anvende dem. Hvis man beslutter ikke at bruge dem, så kan de sagtens afhændes igen i det pågældende område.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg kan desværre ikke give noget bekræftende tilsagn om det. Jeg mener, det er tilstrækkeligt, at de pågældende arealer er belagt med den klausul, at de i givet fald kan blive anvendt til banestrækning, og skulle dette medføre tab for de pågældende grundejere, så har de jo de normale veje at gå og kan kræve en mere formel afgørelse af tingene. Jeg kan ikke se, det ville tjene statens eller det offentliges interesser — og jeg ser altså heller ikke, at man tager noget fra grundejerne, som de ikke kan få, hvis de vil have en afgørelse — at erhverve disse arealer, lige så lidt som det ville tjene nogen interesser at ladé dem blive bebygget og dermed gøre dem væsentligt dyrere, hvis de til sin tid skal erhverves.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bodil Koch* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Har ministeren overvejet, hvordan Odinteatrets fortsatte eksistens her i landet kan sikres?“

Bodil Koch: Jeg må måske begynde med at sige, at normalt er jeg en af de tilbageholdende ved onsdagsspørgsmålene, men i

dag føler jeg mig som en hel spørge-jørgine. Men det har omstændighederne nu villet.

Anledningen til mit spørgsmål om sikring af Odinteatrets forbliven i Danmark er et interview med teatrets leder Eugenio Barba, som Kristeligt Dagblad bragte for en uges tid siden. Det fremgik af dette interview, at teatrets økonomi er så problematisk, at Barba er begyndt at overveje at flytte sit teater — som jo er mere end et egentligt teater, nemlig et internationalt teaterlaboratorium — til et andet land. Der foreligger fristende tilbud både fra USA og fra Frankrig.

Skønt jeg ikke bryder mig om ordet prestige, vil jeg alligevel sige, at det efter min mening ville være et virkeligt kulturelt prestigetab for Danmark, hvis Barba skulle føle sig tvunget til at forlade landet. Hans største ønske er i første række at kunne bevare et nordisk teaterlaboratorium. Barbateatret nævnes jo i teaterkredse verden over, og Holstebro byråd har indlagt sig stor hæder ved at muliggøre, at Barba og hans medarbejdere har kunnet slå sig ned i Danmark. Endvidere har han modtaget støtte fra andre institutioner, men som Barba sagde i det omtalte interview: det er dyrt at drive et internationalt teaterlaboratorium. Dyrt, men dejligt, kunne man tilføje, for det trækker verdensnavne inden for teaterområdet til Danmark hvert år til inspiration for vore egne folk.

Det spørgsmål, jeg nu vil stille til ministeren, er, hvilke overvejelser han måtte have gjort sig for at sikre Barbateatrets videre eksistens her i landet.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Jeg er enig med fru Bodil Koch i, at Odinteatret udfolder en meget interessant og en meget vigtig virksomhed. Ministeriet har været i stand til at yde nogen støtte til teatrets virksomhed, især til dets specielle arrangementer som seminarvirksomhed og turneer, selv om støtten ikke har nået det omfang, der er ønskeligt.

Foruden den kommunale støtte har teatret indtil slutningen af 1968 modtaget støtte fra Nordisk Kulturfond under hensyn til teatrets pædagogiske betydning inden for det nordiske område. Nu er tilskuddet fra Nordisk Kulturfond bortfaldet, og det beklager vi i ministeriet meget.